

vare satte til at varetage Lov og Ret i Landet. Imidlertid nu, da Manden er kommen med Andragendet, har han ikke stillet saa urimelige Fordringer. De Fordringer, han har stillet, har han kunnet dokumentere med andre Fiskeres Erklæring om; at det ingenlunde er for store Beløb, han har forlangt, og efter hvad jeg har hørt fra forskellige Sider, vilde det ikke være mere end ret og rimeligt, at han fik denne Erstatning. Imidlertid ser jeg nok nu, at i fuld Maade faar han det ikke, men jeg har det Haab, at med den Velvillie, hvormed Ministeren har modtaget Sagen, vil Erstatningen i hvert Tilfælde blive saa rundelig, at det Tab ikke bliver alt for føleligt, som denne Mand kommer til at lide paa Grund af den Forfølgelse, han paa ulovlig Maade har været Genstand for fra Autoriteternes Side.

Bertelsen: Jeg kan ikke andet end paaskønne den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at han meget ønskede, at han kunde give en større Understøttelse, naar han nemlig fik en større Bevilling af Lovgivningsmagten dertil. Jeg vil nu ønske, at denne Udtalelse kan blive til mere end Ord, og at man kunde faa at se, at den højtærede Landbrugsminister paa et kommende Aars Finanslov fik et større Beløb til Raadighed i dette Øjemed, da jeg mener, at disse Mennesker, som vove deres Liv for at frelse andre, have et berettiget Krav derpaa.

Ved Omtalen af det her foreliggende Tilfælde erkendte jo den højtærede Minister, hvad jeg er glad over, at vedkommende Mand ikke har forset sig paa nogen Maade, og at det ikke er af den Grund, han har faaet sin Afsked, men at han har faaet den paa Grund af Alderdom og Svagelighed. Den højtærede Minister oplyste, at han 4 Gange har deltaget i Redningsforetagender i Redningsbaad og en Gang med Raketapparat. Jeg hørte ikke rigtig, hvor mange Menneskeliv han har været med til at redde, men det var vist noget over 40. Og 18 Aar i denne Tjeneste er ikke saa kort. Den højtærede Minister anførte, at der ikke kan gives ud over 30 Kr., men der kan nok gives mindre, og at der var 16 Baadmænd foruden Andrageren, der maatte nøjes med 20 Kr., saa at, naar denne Mand i sit Andragende havde anført, at han var den eneste, der fik 20 Kr., var det ikke rigtigt. Jeg antager nu alligevel, at det er rigtigt, thi han har vist ikke sigtet ud over Stationen Blokhús, idet han ikke har vidst, at der

andre Steder er nogle, der maa nøjes med mindre end 30 Kr. Det vilde derfor interessere mig at faa at vide, om der er nogle Baadmænd i Blokhús, der ere afskedigede paa Grund af Svagelighed, som maa nøjes med mindre end 30 Kr. aarlig.

Det er naturligt, at den højtærede Minister ikke kan blande sig i Pensionernes Uddeling, det maa overlades til en anden Embedsmand, men det forekommer mig rigtigt nok, at naar Forholdet er saaledes, hør de ikke vildledes men vejledes af Tilsynsmanden ved Redningsvæsenet, Hr. Vicekonsul A. Andersen. Det var et Skrift af ham, der hedder „Uddrag af Beretningerne om Redningsvæsenets Virksomhed i Jylland“, som jeg citerede, og det er ogsaa dette Skrift, som vedkommende Mand henholder sig til i sit Andragende, og der staar paa Side 5, at afskediges Baadmænd paa Grund af Alderdom eller Svagelighed, skal hver af dem have i aarlig Understøttelse af bemeldte Kasse et Beløb af 30 Kr. Der er ikke sagt: et Beløb af indtil 30 Kr., men der er sagt det bestemte Beløb 30 Kr., og naar det er udtrykt saa bestemt her, forekommer det mig, at vedkommende Mand ikke kan tro andet, end at han har Fordring paa 30 Kr. Og naar den højtærede Minister nu oplyser, at Reglen er den, at der kun kan gives indtil 30 Kr., kunde jeg dog have Lyst til at faa oplyst, hvor disse Regler findes, thi det har ikke været mig muligt ved Undersøgelse af dette Forhold at finde noget desangaaende. Det var ogsaa heldigt at faa det oplyst, for at vedkommende Mand kunde se, at Forholdet virkelig er saaledes, at der ikke sker ham nogen Uret; thi ved Siden af Savnet af de Penge, han ikke faar, er der jo ogsaa Følelsen af, at han er bleven tilside-sat for de andre, sammen med hvem han har deltaget i Redningsvirksomheden. Den Virksomhed, som udføres hos os paa de danske Kyster, er efter min Formening saa fortjenstfuld og rosværdig, at man ikke maa være saa karrig som hidtil over for disse Mennesker, naar de afskediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed. Denne Virksomhed medfører desuden, som jeg sagde forrige Gang, da jeg havde Ordet, let, at de, selv om de ikke blive Invalider, faa et nedbrudt Helbred.

Rørdam: Jeg tillader mig at takke den højtærede Landbrugsminister for hans velvillige Stilling over for det af mig indbragte Andragende. Naar den højtærede Minister nævnedes, at der i tidligere Tid ikke var givet ret mange Erstatninger, idet